

Xauxa

Xauxa és el país més gran
i bonic per excel·lència;
allà es neda en l'opulència
i de pobres no n'hi ha.

Allà no mana ningú
i tothom creu i va recte,
perquè s'acata i respecta
el pensar de cada u.

Així tots viuen tranquils
en la més dolça harmonia,
sense crims, ni policia,
ni plets, ni guerres civils.

No es fan quintes ni eleccions;
com que no hi ha propietaris,
no hi ha advocats, ni notaris,
ni es paguen contribucions.

Allà ningú té la dèria
del treball per l'interès,
perquè al no haver-hi diners
no es coneix mai la misèria.

Tothom troba el que demana;
per aconseguir qui ho vol
cada dia surt el sol
i plou set cops la setmana.

La pluja no els encaparra;
el dilluns, plouen cabrits;
el dimarts, coloms rostits;
el dimecres, butifarra;

el dijous, rets i cotilles;
divendres, fruites i vanos;
dissabte, puros habanos,

i el diumenge, mandonguilles
i préssecs rossos com sols.

Allà sols hi ha fruites fines
i les pomes camosines,
albercocs del pinyol dolç.

Les cases són de torrons;
les parets, de xocolata;
les rieres, d'or i plata;

i els camps, coberts de capons.

Els arbres donen vestits;

les muntanyes, perles riques;
els jardins, flors molt boniques,
i les fonts, vins exquisits.

Allà no s'ha de passar
cap pena per poder viure;
vinga broma, vinga riure,
i menjar bé, i disfrutar.
Així és que com que hi reina
tanta alegria i quietud,
s'hi disfruta una salut
que els metges no hi tenen feina.
I quan ja s'és a la vora
de les portes de la mort,
ve una febre, un atac fort,
i... bona nit i bona hora!
Amb això, sense disbauxa,
si us agrada el que es diu,
aneu a passar un estiu
allà a la terra de Xauxa.
I quan sereu de tornada,
com que jo no hi he estat mai...
d'eix país hermós i gai,
ja em contareu si us agrada.